

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

15.11.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Brak obowiązku poboru podatku u źródła od wypłaty należności za nabycie licencji do programu komputerowego, wyrok WSA w Gdańsku z 3 listopada 2021 r., sygn. I SA/GD 1097/21 _____ 3

Kwestia obowiązków płatnika w związku z organizacją konkursów przez zewnętrzną agencję, wyrok NSA z 3 listopada 2021 r., sygn. II FSK 259/19 _____ 4

Brak obowiązku poboru podatku u źródła od wypłaty należności za nabycie licencji do programu komputerowego, wyrok WSA w Gdańsku z 3 listopada 2021 r., sygn. I SA/GD 1097/21

Spółka prowadząca działalność w zakresie produkcji i wydawania gier komputerowych zadała pytanie, czy nabywając od nierezydentów podatkowych (m.in. rezydentów z Maroko) licencje na korzystanie z gier komputerowych – jest zobowiązana do pobrania zryczałtowanego podatku dochodowego [dalej: **WHT**] od wypłaty tych należności.

W ocenie Spółki nie jest ona zobowiązana do poboru WHT, ponieważ należności te nie stanowią należności licencyjnych w rozumieniu umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania [dalej: **UPO**] zawartej przez Polskę z Maroko. Spółka podkreśliła, iż przywołane UPO nie zawiera postanowień wskazujących, że pojęcie „należności licencyjne” obejmuje programy komputerowe (również gry komputerowe).

DKIS w interpretacji indywidualnej z 27 maja 2021 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.865.2020.4.MST uznał stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe podnosząc, że czynnikiem wystarczającym do włączenia oprogramowania do definicji należności licencyjnych jest to, że program komputerowy (gra komputerowa) jest utworem stanowiącym przedmiot prawa autorskiego.

Spółka nie zgodziła się ze stanowiskiem zaprezentowanym przez organ podatkowy i wniosła skargę na interpretację indywidualną.

WSA w Gdańsku uchylił zaskarżoną interpretację i potwierdził, że przy wypłacie przedmiotowych należności Spółka nie jest zobowiązana do pobierania i wpłaty WHT. Sąd podkreślił przy tym, że nie sposób podzielić stanowiska organu, iż z samego faktu uznania programu komputerowego za utwór w rozumieniu przepisów prawa autorskiego wynika, że należności licencyjne z tytułu użytkowania tego programu są objęte definicją należności licencyjnych zawartą w polsko-marokańskiej UPO jako dzieła literackiego albo naukowego.

Komentarz eksperta

Orzeczenie gdańskiego WSA dotyczy innej ważnej kwestii w zakresie problematyki udzielenia transgranicznych licencji na korzystanie z programów komputerowych obok zagadnienia związanego

z licencjami końcowego użytkownika (*end user licence, end user agreement*). W zakresie licencji końcowego użytkownika na programy komputerowe, organy podatkowe prezentują jednolite stanowisko, zgodnie z którym tego rodzaju należności nie stanowią w ogóle należności licencyjnych w rozumieniu UPO, ponieważ nabywca w takich przypadkach uzyskuje wyłącznie prawo do korzystania z danego egzemplarza oprogramowania na własne potrzeby (a nie np. licencji rozumianej jako prawo do rozporządzania programem komputerowym na polach eksploatacji wymienionych w art. 50 lub art. 78 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych).

Natomiast, w przypadku gdy zawarta umowa licencyjna na program komputerowy (grę komputerową) ma szerszy zakres i udzielenie licencji służy polskiemu nabywcy w celach komercyjnych, organy podatkowe twierdzą, że świadczenia z tytułu takich umów podlegają WHT.

Na odmiennym, korzystnym stanowisku stoją za to sądy administracyjne, zarówno na poziomie WSA, jak też NSA. Linia orzecnicza, w tym zakresie opiera się na argumentacji, zgodnie z którą, jeżeli w postanowieniu UPO definiującym należności licencyjne nie wymieniono opłat z tytułu korzystania z „oprogramowania komputerowego”, wówczas należy odnieść się do przepisów krajowych i ustalić możliwość kwalifikacji programów komputerowych jako dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego. Wobec tego, że w polskiej ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych programy komputerowe są odrębną kategorią od dzieła literackiego, artystycznego oraz naukowego (por. art. 74 i nast. ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, gdzie ustawodawca wskazuje, iż „programy komputerowe podlegają ochronie jak utwory literackie”, nie stanowią zaś same w sobie utworów literackich, artystycznych czy naukowych), sądy konsekwentnie wskazują, iż wypłata należności z tytułu udzielenia licencji na korzystanie z oprogramowania komputerowego (w tym również gier komputerowych) nie podlega opodatkowaniu WHT – świadczenia takie należy rozpatrywać jako zysk przedsiębiorstwa, który powinien być opodatkowany wyłącznie w siedzibie (miejscu zamieszkania) licencjodawcy. Takie stanowisko zostało zaprezentowane choćby

w wyrokach NSA: z 20 stycznia 2016 r., sygn. II FSK 2881/13, z 20 stycznia 2016 r., sygn. II FSK 2882/13, z 20 stycznia 2016 r., sygn. II FSK 2592/13, z 4 grudnia 2015 r., sygn. II FSK 2789/13, z 10 czerwca 2014 r., sygn. II FSK 1659/12, prawomocnym wyroku WSA w Gliwicach z 30 stycznia 2019 r., sygn. I SA/GI 925/18 czy nieprawomocnym wyroku tego sądu z 19 listopada 2019 r., sygn. I SA/GI 880/19.

Co do zasady, w zdecydowanej większości UPO, których stroną jest Polska, w tym również UPO polsko-marokańskiej, w definicji należności licencyjnych brak wskazania wprost oprogramowania komputerowego. Takie postanowienie przewidują natomiast UPO zawarte przez Polskę m.in. z Portugalią, Norwegią czy Kazachstanem (albo w sposób jednoznaczny albo poprzez szerokie zakreślenie tej definicji i wskazanie, że obejmują one wszelkie należności z tytułu praw autorskich).

Profiskalna argumentacja organów podatkowych opiera się natomiast na założeniu, iż uznanie programu komputerowego jako utworu stanowiącego przedmiot praw autorskich jest czynnikiem wystarczającym do włączenia oprogramowania do definicji należności licencyjnych jako odnoszących się do wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (tak m.in.: przywołana interpretacja indywidualna, która została uchylona przez WSA w Gdańsku, czy interpretacja indywidualna DKIS z dnia 27 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.336.2020.2.BG).

DKIS w tym zakresie wciąż prezentuje zatem profiskalne podejście. Językowe dyrektywy wykładni przepisów prawa nie pozostawiają natomiast wątpliwości, że licencje na oprogramowanie w większości przypadków są poza definicją należności licencyjnych i nie podlegają opodatkowaniu WHT. Tym samym jak w wielu innych przypadkach, uzyskanie korzystnego dla podatników/płatników rozstrzygnięcia jest możliwe w praktyce dopiero na etapie postępowania sądowego.

DANIEL SZCZEPANIK
RADCA PRAWNY
DORADCA PODATKOWY

Kwestia obowiązków płatnika w związku z organizacją konkursów przez zewnętrzną agencję, wyrok NSA z 3 listopada 2021 r., sygn. II FSK 259/19

Argumentacja odwołująca się do podmiotu, na którym spoczywa ciężar ekonomiczny przeprowadzenia akcji promocyjnych i wydawania nagród jest błędna. Pogląd ten bowiem nie znajduje żadnego potwierdzenia w art. 41 ust. 1 ustawy PIT. Przepis ten bowiem, zakreślając krąg płatników PIT, nie posługuje się kategorią podmiotu, na którym spoczywa ciężar ekonomiczny, lecz wyraźnie wskazuje, że płatnikiem jest podmiot, który dokonuje świadczeń. Okoliczność, że w ostatecznym rozrachunku, to spółka ponosi ekonomiczny (finansowy) ciężar nagród nie oznacza zatem, że to ona jest płatnikiem zryczałtowanego podatku dochodowego od tych nagród, jeżeli są one wypłacone przez inny podmiot w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Komentarz eksperta

Omawiany wyrok stanowi kolejne już orzeczenie NSA (zob. też np. wyroki NSA: z 25 listopada 2020 r., sygn. akt II FSK 1915/18 czy z 21 września 2020 r., sygn. akt II FSK 1195/18), w którym sąd ten opowiada się za odmienną (od przyjmowanej przez organy podatkowe) wykładnią pojęcia płatnika PIT w przypadku akcji marketingowych organizowanych we współpracy z agencją marketingową.

Co do zasady, organy podatkowe zajmują stanowisko, iż w takich przypadkach, podmiotem, na którym ciąży ewentualne obowiązki płatnicze/informacyjne na gruncie PIT w związku z przekazaniem nagrody/prezentu, jest podmiot ponoszący ich ekonomiczny ciężar (czyli zleceniodawca danej akcji).

Z kolei sądy administracyjne twierdzą, iż obowiązki takie powinny być wypełniane przez podmiot wydający nagrody/prezenty na rzecz obdarowanego (tj. tu: agencję marketingową). Sądy powołują się, wydaje się słusznie, na literalne brzmienie przepisów, w których mowa jest o dokonywaniu świadczeń. Nie pojawia się natomiast nigdzie kryterium ponoszenia ich ekonomicznego ciężaru. Rozliczenia proponowane przez sądy administracyjne wydają się także w praktyce prostsze do wdrożenia.

W związku z powyższym, należy obserwować jak dalej będzie kształtować się linia interpretacyjna organów podatkowych. Obecnie stosowanie metodologii prezentowanej przez sądy administracyjne wiąże się dla zleceniodawców akcji promocyjnych wciąż z potencjalnym ryzykiem sporu z organami podatkowymi. Niemniej jednak, w razie ewentualnej kontroli podatkowej,

tezy prezentowane przez NSA stanowiłyby z pewnością silny argument do obrony swojej pozycji.

JUSTYNA PUŁKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwalifikacja do źródła przychodu komplementariusza spółki, która uzyskuje przychody z płatności licencyjnych , wyrok NSA z 4 listopada 2021 r., sygn. II FSK 347/19	7
Przeniesienie wartości niematerialnych i prawnych w rozumieniu art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy VAT nie jest dokumentowane fakturą i nie ma podstaw do odliczenia VAT z tego tytułu , wyrok NSA z 4 listopada 2021 r., sygn. I FSK 1806/18	7
Kwestia zastosowania art. 7 ust. 3 pkt 7 lit. b ustawy CIT w zakresie rozliczania strat podatkowych w przypadku połączenia odwrotnego , wyrok WSA w Łodzi z 4 listopada 2021 r., sygn. I SA/ŁD 558/21	7
Przedsiębiorca prowadzący działalność zarówno w SSE, jak i poza nią, obowiązany jest dla celów zwolnienia wyodrębnić działalność prowadzoną w SSE , wyrok NSA z 3 listopada 2021 r., sygn. II FSK 273/19	8
Przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT do dochodów uczelni , wyrok WSA w Gliwicach z 3 listopada 2021 r., sygn. I SA/GL 437/21	8

Kwalifikacja do źródła przychodu komplementariusza spółki, która uzyskuje przychody z płatności licencyjnych, wyrok NSA z 4 listopada 2021 r., sygn. II FSK 347/19

W analizowanej sprawie spółka uzyskuje przychody z dwóch źródeł: z własnej działalności gospodarczej i jako komplementariusz spółki T. Głównym źródłem przychodu spółki T. jest przychód uzyskiwany z płatności licencyjnych ponoszonych m.in. przez spółkę. Przychody spółki T. należy klasyfikować jako przychody ze źródła kapitałowego. Taki sam charakter mają rozpoznane przychody spółki, która uzyskuje je jako komplementariusz spółki T.

Wyjątek zawarty w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. a ustawy CIT dotyczy udzielenia licencji na znak towarowy, który jest nierozzerwalnie związany z działalnością prowadzoną przez podmiot korzystający ze znaku towarowego. Spółka T. nie prowadzi działalności gospodarczej, z którą jest związany znak towarowy bowiem uzyskuje przychód z tytułu udzielenia licencji. Uzyskuje przychód z zysków kapitałowych. Zatem, wbrew stanowisku spółki, przychody uzyskiwane z tytułu udziału w zyskach spółki komandytowej T. należy klasyfikować jako przychody z zysków kapitałowych. W przedstawionym stanie faktycznym wyjątek wskazany w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. a in fine ustawy CIT nie ma zastosowania.

Przeniesienie wartości niematerialnych i prawnych w rozumieniu art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy VAT nie jest dokumentowane fakturą i nie ma podstaw do odliczenia VAT z tego tytułu, wyrok NSA z 4 listopada 2021 r., sygn. I FSK 1806/18

Nieodpłatne świadczenia na gruncie ustawy VAT nie powinny być dokumentowane fakturą. Bowiem nabywca takich świadczeń (towarów lub usług) nie ponosi ekonomicznego ciężaru nabycia tych towarów i usług w związku z czym nie może mieć prawa do odliczenia podatku VAT z takiej czynności. Tym samym nieodpłatne świadczenia nie powinny być dokumentowane fakturą VAT z wykazany podatkim należnym. Obowiązujące obecnie przepisy nie nakładają na podatników żadnych formalnych obowiązków w zakresie dokumentowania fakturami nieodpłatnych świadczeń.

Od dnia 1 stycznia 2014 r. podatnicy nie mogą wystawiać żadnych faktur (a tym bardziej ich przekazywać nabywcom), które miałyby dokumentować czynności wymienione w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2 ustawy VAT, czyli czynności nieodpłatnych, które podlegają opodatkowaniu VAT. Tym samym, pomimo że czynność polegająca na przeniesieniu wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności praw do znaków towarowych, będzie stanowić odpłatne świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy VAT, a w konsekwencji będzie podlegało opodatkowaniu VAT, to spółka nie będzie zobowiązana do wystawienia faktury dokumentującej tę czynność. Nabywca takich świadczeń (usług) nie ponosi ekonomicznego ciężaru nabycia tych usług, w związku z czym nie może mieć prawa do odliczenia podatku VAT z takiej czynności.

Kwestia zastosowania art. 7 ust. 3 pkt 7 lit. b ustawy CIT w zakresie rozliczenia strat podatkowych w przypadku połączenia odwrotnego, wyrok WSA w Łodzi z 4 listopada 2021 r., sygn. I SA/ŁD 558/21

W przypadku połączenia odwrotnego, przepis art. 7 ust. 3 pkt 7 ustawy CIT, który ogranicza prawo do rozliczenia strat podatkowych w przypadku niektórych rodzajów przejęć, również nie znajdzie zastosowania, gdyż udziały spółki zostaną wydane tym samym podmiotom, które posiadały 100% udziałów w spółce przejmowanej i które w sposób pośredni posiadały 100% udziałów spółki.

W konsekwencji, całość udziałów spółki będzie w posiadaniu tych samych podmiotów co przed połączeniem, zmianie ulegnie jedynie okoliczność, że dotychczas posiadały one udziały w sposób pośredni poprzez spółkę przejmowaną, a po dokonaniu połączenia będą je posiadały bezpośrednio. Ilekroć w przepisach ustawy CIT posiadanie udziałów wywiera określone skutki podatkowe, to pod tym pojęciem jest rozumiane posiadanie udziałów bezpośrednio i pośrednio, chyba że ustawodawca wyraźnie zawęzi je do posiadania bezpośredniego udziału. Zasadniczo chodzi bowiem o faktyczne posiadanie udziałów w kapitale zakładowym przedsiębiorstwa, również za pośrednictwem innego, a nie o ich posiadanie nominalne.

Przedsiębiorca prowadzący działalność zarówno w SSE, jak i poza nią, obowiązany jest dla celów zwolnienia wyodrębnić działalność prowadzoną w SSE, wyrok NSA z 3 listopada 2021 r., sygn. II FSK 273/19

W przypadku prowadzenia działalności gospodarczej zarówno na obszarze SSE, jak i poza obszarem strefy, rzeczą przedsiębiorcy jest wyodrębnienie organizacyjne oraz ustalenie granic zwolnienia. Prowadzenie działalności na obszarze poza SSE nie korzysta ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT. Obowiązek wyodrębnienia przez przedsiębiorcę dochodu uzyskanego w związku z produkcją poza strefą wymaga czynienia ustaleń na moment sprzedaży produktu strefowego. Dochód powstaje w momencie sprzedaży produktu, a nie w momencie przekazania półproduktu do zakładu w strefie.

Ustalenie dochodu w tej części powinno uwzględniać, co prawidłowo wskazał organ, proporcje właściwej części przychodów oraz odpowiadających im poniesionych kosztów na podstawie rzeczywistych kosztów wytworzenia poza strefą, a jedynie wyjątkowo w zakresie kosztów wspólnych działalności w SSE i poza strefą – na zasadzie proporcjonalnego rozliczania (art. 15 ust. 2 i 2a ustawy CIT). Należy podzielić pogląd, że zwolnieniu podlegają dochody z działalności gospodarczej prowadzonej w SSE pod warunkiem wyodrębnienia organizacyjnego rozumianego jako umożliwiającego przyporządkowanie określonych przychodów i kosztów do działalności strefowej w sposób dający podstawę przyporządkowania określonych przychodów i kosztów

do działalności strefowej. Ocena w zakresie powyższym przystaje do wniosków organu, że obliczenie stosunku przychodów zwolnionych do całości przychodów w celu ustalenia części kosztów przychodów pośrednich odnoszących się do działalności zwolnionej wymaga uwzględnienia w przychodach zwolnionych całej wartości półwyrobów przesuniętych z zakładu usytuowanego w SSE, a w przychodach ogółem – całej wartości półwyrobów będących przedmiotem przesunięć zarówno ze strefy do zakładu poza strefą, jak i z zakładu poza strefą do zakładu na terenie SSE. Dochód przypadający proporcjonalnie na półprodukt wytworzony na terenie SSE dostarczany do zakładu poza strefą korzysta ze zwolnienia w momencie sprzedaży produktu finalnego wytworzonego poza strefą.

Przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT do dochodów uczelni, wyrok WSA w Gliwicach z 3 listopada 2021 r., sygn. I SA/GL 437/21

Działania mające na celu „generowanie dochodów” należy traktować jako działalność gospodarczą (zarobkową). Przeznaczenie przez uczelnię dochodu na działalność gospodarczą wyklucza możliwość zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT. W takim przypadku, nawet jeśli dochody uzyskane z działalności gospodarczej w późniejszym okresie w całości zostaną przeznaczone na cele statutowe (niezarobkowe) zbieżne z celami statutowymi uczelni, to jednak dochody przeznaczone i wydatkowane na działalność zarobkową nie podlegają zwolnieniu z opodatkowania na podstawie ww. przepisu.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Rozliczenie dostawy towarów dokonywanej w innych państwach członkowskich i w krajach trzecich , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.167.2021.2.PK	10
Obowiązek wymiany kasy fiskalnej na kasę on-line w przypadku działalności polegającej na podawaniu do spożycia na miejscu (w lokalu) napojów alkoholowych: piwa i wódki , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.598.2021.2.SR	10
Kwalifikacja wydatków poniesionych na adaptację lokalu usługowego w świetle ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Interpretacji Skarbowej z 29 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.402.2021.1.BD	11
Kompleksowa usługa organizacji stanowiska targowego nie stanowi usługi reklamowej z art. 21 ust. 1 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 26 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.359.2021.1.BD	11
Skutki podatkowe w CIT transgranicznego połączenia spółek , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4017.11.2021.2.BD	12
Przesłanki zastosowania wyłączenia z art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.337.2019.8.AP	12

Rozliczenie dostawy towarów dokonywanej w innych państwach członkowskich i w krajach trzecich, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.167.2021.2.PK

Jak wynika z wniosku spółka dokonuje dostawy towarów w różnych państwach członkowskich (Niemczech, Francji i we Włoszech) i Wielkiej Brytanii (która od dnia 1 stycznia 2021 r. nie jest traktowana jako państwo członkowskie). Towary te przed ich dostawą w ww. państwach są przemieszczane z kraju do magazynów w państwach docelowych w ramach nietransakcyjnej WDT albo wywozu poza wspólnotę. Spółka jest zarejestrowana do podatku VAT w tych krajach przy czym posiada stałe miejsce prowadzenia działalności jedynie w Polsce. Poza Polską nie posiada ani zakładu ani oddziału. Ponadto w oparciu o art. 86 ust. 8 ustawy VAT, spółce przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od nabyć związanych z dostawą towarów poza granicami kraju ponieważ spółka prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Polski i nie prowadzi działalności gospodarczej w państwach, w których dokonuje dostaw towarów znajdujących się w magazynach X. Mając na uwadze powyższe okoliczności uznać należy, że:

1) Spółka winna wykazać w polu K_11 i P_11 deklaracji i ewidencji JPK_V7M dostawę towarów dokonaną poza terytorium kraju (zarówno w państwach członkowskich jak państwach poza unijnymi). Przy czym powinny być wykazane tylko dostawy towarów w stosunku do których przysługuje spółce prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, o którym mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy VAT lub prawo do zwrotu kwoty podatku naliczonego, o którym mowa w art. 87 ust. 5 ustawy VAT.

2) Nie ma przeciwwskazań, aby transakcje dla osób fizycznych nieprowadzących działalności, spółka wykazywała dokumentem zbiorczym - oznaczonym symbolem „WEW”, sporządzonym na podstawie wystawionych faktur – w którym zostanie ujęta sprzedaż dokonana w poszczególnych państwach dla określonych grup nabywców. Spółka może również wykazywać taką sprzedaż na podstawie poszczególnych faktur (zamiast na podstawie dokumentu zbiorczego oznaczonego „WEW”), jeśli wybierze taki sposób. Natomiast transakcje na rzecz podmiotów gospodarczych należy wykazywać w pliku JPK analogicznie jak w przypadku transakcji krajowych, czyli w podziale na kontrahentów, uwzględniając w pliku poszczególne faktury.

3) Odnosnie do kwestii kwoty którą należy wykazać w JPK_V7M z tytułu sprzedaży towarów poza terytorium kraju - z których podatek VAT jest odprowadzany w innym kraju, w polach K_11 i P_11 podaje się wartość netto dostaw, bez wykazywania podatku od wartości dodanej, który podlega rozliczeniu w państwach dostaw.

4) Od miesiąca, w którym spółka wybrała zasady przeliczania, o których mowa w art. 31 ust. 2a ustawy VAT, spółka powinna przeliczać na złote wedle takiego kursu jaki stosuje dla określenia przychodu na potrzeby podatku dochodowego od osób prawnych. Za wcześniejsze okresy spółka powinna stosować kurs NBP z dnia poprzedzającego dzień powstania obowiązku podatkowego.

Obowiązek wymiany kasy fiskalnej na kasę on-line w przypadku działalności polegającej na podawaniu do spożycia na miejscu (w lokalu) napojów alkoholowych: piwa i wódki, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.598.2021.2.SR

Jak wynika z opisu sprawy, wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą sklasyfikowaną pod symbolem PKD 56.30.Z – „przygotowanie i podawanie napojów”, polegającą na podawaniu do spożycia na miejscu (w lokalu) napojów alkoholowych: piwa i wódki. W lokalu gastronomicznym wnioskodawca prowadzi bar. Usługi opisane przez wnioskodawcę są świadczone na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej i rolników ryczałtowych. Wszystkie przychody ze sprzedaży są ewidencjonowane na kasie rejestrującej. Lokal gastronomiczny (bar), w którym wnioskodawca prowadzi opisaną powyżej działalność polegającą na podawaniu do spożycia na miejscu (w lokalu) napojów alkoholowych: piwa i wódki, spełnia definicję stacjonarnej placówki gastronomicznej.

Ponadto, z uwagi na fakt, że usługami związanymi z wyżywieniem są nie tylko usługi przygotowania i podawania posiłków, ale również usługi przygotowania i podawania napojów, wskazana sprzedaż stanowi świadczenie usług, o których mowa w art. 145b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy VAT, a więc sprzedaż, która od dnia 1 stycznia 2021 r. powinna być ewidencjonowana przy zastosowaniu kasy on-line. Mając zatem na uwadze powyższe, wskazać należy, że wnioskodawca miał obowiązek wymiany kasy fiskalnej na kasę rejestrującą on-line i ewidencjonowania przy jej użyciu prowadzonej sprzedaży napojów alkoholowych.

Kwalifikacja wydatków poniesionych na adaptację lokalu usługowego w świetle ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Interpretacji Skarbowej z 29 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.402.2021.1.BD

Spółka przygotowuje się do rozpoczęcia prowadzenia przychodni medycznej i w tym celu wynajęła lokal w stanie deweloperskim, który wymaga poczynienia nakładów na jego adaptację. W momencie wynajęcia lokal nie nadaje się do prowadzenia zamierzonej przez spółkę działalności, dlatego przy zawarciu umowy najmu spółka zobowiązała się do dostarczenia wynajmującemu planów architektonicznych, z których wynikać będzie, w jaki sposób lokal ma zostać wykończony. Z kolei, wynajmujący swoimi środkami i nakładami wykona stosowne prace wykończeniowe. Wobec powyższego, spółka poniosła wydatki na plany architektoniczne, projektowe i inne usługi, na podstawie których wynajmujący wykona stosowne prace budowlano-remontowe ponosząc ich koszty. Istnieje możliwość, że spółka będzie musiała zamówić jeszcze inne projekty architektoniczne dotyczące wykończenia przedmiotowego lokalu. Wartość obecnych projektów oraz tych, które spółka być może zamówi w przyszłości przekroczy wartość 10.000 zł.

Powyższe wydatki są pośrednio związane z działalnością gospodarczą spółki oraz z uzyskiwanymi przez nią przychodami. Zauważyć bowiem należy, że spółka ponosi wydatki jedynie na dostarczenie planów architektonicznych, projektowych oraz innych usług niezbędnych do przeprowadzenia prac adaptacyjnych zgodnie z wymogami spółki, natomiast koszty realizacji tych planów są już pokrywane przez wynajmującego. Zauważyć ponadto należy, że nakłady te zostaną poniesione przed rozpoczęciem wykorzystania lokalu na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, a samo ich poniesienie nie uczyni lokalu zdatnym do wykorzystania. Zatem, wydatki te nie prowadzą bezpośrednio do przystosowania środka trwałego do potrzeb prowadzonej działalności gospodarczej spółki, a tym samym nie prowadzą do jego ulepszenia. Ulepszenie bowiem

będzie miało miejsce dopiero w momencie wykonania (zrealizowania) ww. planów przez wynajmującego dokonanego jego własnymi środkami i nakładami. Podkreślić również należy, że, projekty te mogą również posłużyć spółce w dalszej działalności poprzez wykorzystanie ich w innych lokalach, co wskazuje, że wydatków tych nie można w sposób jednoznaczny powiązać z konkretnym przedsięwzięciem inwestycyjnym.

Wobec powyższego, z uwagi na okoliczność, że wydatki te nie mają bezpośredniego odzwierciedlenia w przychodach, ponoszone przez spółkę koszty na plany architektoniczne, projektowe oraz inne usługi są potrącalne w momencie ich poniesienia, zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy CIT.

Kompleksowa usługa organizacji stanowiska targowego nie stanowi usługi reklamowej z art. 21 ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Interpretacji Skarbowej z 26 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.359.2021.1.BD

Usługa organizacji stanowiska targowego nie została wymieniona w art. 21 ust. 1 ustawy CIT. W szczególności, świadczenia nabywane od podmiotu zagranicznego w związku z organizacją stanowiska targowego nie stanowią użytkowania urządzenia handlowego. Odnosząc się bowiem do całokształtu usług nabywanych od spółki indyjskiej w związku z targami, stwierdzić należy, że mają one charakter kompleksowy i w taki sposób powinny być oceniane.

W świetle powyższego, płatności dokonywane w związku z nabyciem kompleksowej usługi organizacji stanowiska targowego polegającej na: zaprojektowaniu stanowisk targowych; wytworzeniu wszystkich części niezbędnych do wykonania stanowiska; dostarczeniu części składowych stanowiska do klienta finalnego zgodnie z przekazanymi przez wnioskodawcę instrukcjami; montażu stanowiska przed targami oraz demontaż i utylizacja po skończonym wydarzeniu - nie podlegają opodatkowaniu w Polsce na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy CIT i w związku z tym spółka nie jest zobowiązana do poboru zryczałtowanego podatku dochodowego w myśl art. 26 ust. 1 ustawy CIT.

Skutki podatkowe w CIT transgranicznego połączenia spółek, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4017.11.2021.2.BD

W rozpatrywanej sprawie, z uwagi na okoliczność, że na terytorium Polski zostały utworzone oddziały zagranicznych (francuskich) przedsiębiorców, na skutek transgranicznego połączenia spółek dojdzie do połączenia działających na terytorium kraju oddziałów będących zarejestrowanymi czynnymi podatnikami VAT, przy czym spółka przejmująca, a tym samym - oddział B przejmie oddział A. W związku z dokonaniem planowanego przez zagraniczną spółkę przejmującą przejęcia zagranicznej spółki przejmowanej dojdzie równocześnie do przejęcia przez oddział B oddziału A i tym samym ustanie zarówno byt cywilnoprawny jak i prawno-podatkowy przejmowanego oddziału.

Jednocześnie, zgodnie z art. 93 Ordynacji podatkowej, prawa te i obowiązki, związane z działalnością oddziału spółki przejmowanej, przejdą z chwilą rejestracji połączenia na spółkę przejmującą, tj. oddział B (spółki przejmującej). Z dniem połączenia, oddział B spółki przejmującej wstąpi we wszystkie prawa i obowiązki oddziału A spółki przejmowanej (poprzednika prawnego) i stanie się jego następcą prawnym dla celów podatkowych. Przy czym należy mieć na względzie, że w przedsięwzięciu tym będą uczestniczyły dwa podmioty zagraniczne, z siedzibą na terytorium Francji, a zatem z momentem kiedy w myśl regulacji prawa francuskiego przejęcie stanie się skuteczne, z taką samą datą dojdzie do skutecznego przejęcia przez oddział B oddziału A. Reasumując:

1) W wyniku połączenia, spółka przejmująca, za pośrednictwem oddziału B - jako sukcesor

spółki przejmowanej - wstąpi we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej wynikające z przepisów prawa podatkowego związane z działalnością prowadzoną w Polsce za pośrednictwem oddziału A.

2) Dniem, w którym spółka przejmująca, za pośrednictwem oddziału B - jako sukcesor spółki przejmowanej - wstąpi we wszystkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki spółki przejmowanej (dniem sukcesji) będzie dzień, w którym połączenie dojdzie do skutku zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi regulującymi moment łączenia się spółek - tj. data połączenia.

Przesłanki zastosowania wyłączenia z art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.337.2019.8.AP

Koszty usług nabywanych przez spółkę, które następnie stanowią element bazy kosztowej wynagrodzenia za świadczone usługi wsparcia na rzecz podmiotów powiązanych, są kosztami o których mowa w art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT. Tym samym, koszty te powinny zostać wyłączone z ograniczenia określonego w art. 15e ust. 1 ustawy CIT. Finalnie zaś należy wskazać, że celem wprowadzenia art. 15e ust. 1 ustawy CIT było przeciwdziałanie nieuzasadnionej erozji podstawy opodatkowania i transferów zysków za granicę. Sytuacja, w której spółka ponosi koszty zakupionych usług celem świadczenia własnych usług oraz uzyskiwania przychodów opodatkowanych w Polsce, niewątpliwie nie jest sytuacją unikania opodatkowania. Dlatego też, brak jest uzasadnienia dla objęcia ją przepisem art. 15e ust. 1 ustawy CIT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl